

Fryštácký FARNÍČEK

24 ZPRAVODAJ FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI - LEDEN 2005

Duchovní slovo

Svátkem Křtu Páně končíme druhou část liturgického roku – vánoční dobu. Texty evangelia svatého Matouše nám přibližují začátek veřejného působení Pána Ježíše. Nacházíme se na břehu řeky Jordán, kde Pán Ježíš stojí v zástupu kajicníků a žádá Jana, aby i na něm vykonal obřad křtu. Při křtu každý jednotlivě vyznával své hříchy. V evangeliu se nedočteme, jakým rituálem se vše konalo, ale můžeme si být jisti, že ti, kteří upřímně vyznávali své viny a dali se od Jana pokřtít, měli opravdovou touhu napravit svůj život. Pokud ke křtu přišli farizeové, Jan jim vyčítal jejich pokrytectví a byl na ně velmi přísný. Na ostatní kajicníky byl však velmi mírný. Když přišel ke křtu Pán Ježíš, slyšíme, že se Jan bránil. Cítil z vnuknutí Božího Ducha, že Tento přichází je bez hříchu. Mezi oběma proběhl krátký rozhovor, plný vzájemné úcty a také porozumění k plnění Boží vůle. Svatý Augustin uvažuje o této události a vysvětluje, že se Pán nemusel podřít tomuto obřadu, že to nebylo nutné. Neměl přece na sobě žádný hřích. Ale chtěl tomu tak, aby nám dal příklad pokory a solidárnosti s hříšníky. Ježíš svou pokoru ukázal ještě mnohokrát ve svém životě a nejvíce při utrpení a umírání na kříži. Při křtu se otevřelo nebe a přítomní se z hlasu přicházejícího z nebe dověděli, že Ježíš je Bohem milovaný Syn, v němž On má zalíbení.

Také každý z nás pokřtěných se stal milovaným dítětem Božím. Křest je velký dar pro každého z nás. V jedné z našich modliteb v salesiánském společenství se modlíme: „Můj Bože, klaním se Ti a miluji Tě celým srdcem. Děkuji Ti, žes mě stvořil, žes mi dopřál stát se křesťanem...“ (z knížky „V rozhovoru s Pánem“).

Přeji nám všem, abychom s vděčností mysleli na to, že jsme milovanými Božími dětmi, aby nám toto vědomí dodávalo sílu a odvahu do dalších dnů našeho života. Do celého příštího roku vyprošuji všem stálou Boží pomoc na přímluvu tě, jejíž svátek jsme slavili prvního dne v roce!

otec Emil

Ohlédnutí za adventním tvořením

Po nedělních adventních bohoslužbách nabízeli ve fryštáckém kostele malí i velcí umělci své výtvary z „Tvořivých dnů“ a souběžně probíhal také prodej obrázků dětí výtvarného oddělení ZUŠ Morava, vedeného Mgr. Lenkou Truhlářovou. Výtěžek celé akce poslouží k nákupu léků lidem postižených leprou.

Jistě vás zajímá, jakou částku jsme mohli odeslat na konto Likvidace lepry těsně před vánočními svátky. Odeslaná částka činila **10 000,- Kč** (z prodeje dáreků 8 788,- Kč, za obrázky 1 200,- Kč). Při ceně jedné vakcíny 150,- Kč, která stačí k vyléčení člověka v počátečním stádiu onemocnění, **jsme tímto darem pomohli více než šedesáti lidem.**

Děkujeme všem výtvarníkům, organizátorům a lidem, kteří si naše výrobky a obrázky koupili. Tvořivé dny se nám všem líbily a těšíme se na další setkání při tvoření pro dobrou věc.

katechetky fryštácké farnosti

Naše poutní místa

Štípa - chrám Narození Panny Marie

Naše nejbližší poutní místo leží asi 10 km severovýchodně od Zlína na spojnici mezi Fryštákem a Slušovicemi.

Milostná socha Panny Marie s Ježíškem, stojící nyní na hlavním oltáři v poutním kostele zasvěceném Narození Panny Marie, patří do trojice nejstarších mariánských soch na Moravě – další dvě jsou v Tuřanech u Brna a v Žarošicích. Původ sochy je neznámý, ale dochovaná ústní tradice mluví o objevení sochy ve štípském háji, kam měla být přenesena z blízkého Kostece.

Nad sochou postavená kaplička byla postupně rozšiřovaná až do podoby malého kostela stojícího dnes nedaleko svatyně uprostřed zrušeného hřbitova.

Výstavba nového štípského chrámu byla umožněna díky mecenášství paní Lukrecie Nekešové, majitelky lukovského panství, manželky Albrecha z Valdštejna, vévody frýdlantského. Ten po smrti své ženy na její poslední přání povolal mnichy kartuziány z Dolan a Olomouce a v roce 1620 zahájil výstavbu kostela a kláštera.

Kvůli Tricetileté válce však byla stavba po 4 letech přerušena a mniši odvedeni do vězení v Olomouci, kde se stali svědky mučednické smrti Jana Sarkandra.

Teprve po 127 letech, kdy se z nezastřešené stavby stala ruína, byly shromážděny prostředky na její dokončení. Po 18 letech byl kostel dostavěn a roku 1765 také vysvěcen.

Nynější mariánská svatyně je rozsáhlá jednolodní, převážně barokní stavba, která spolu s klášterní budovou tvoří jednu z největších a nejkrásnějších církevních staveb celé olomoucké arcidiecéze.

Poutě:

Malá pout' – neděle blíž ke slavnosti Nanebevzetí Panny Marie (15. 8.)

Pout' dětí – sobota blíž k svátku Narození Panny Marie (8. 9.)

Hlavní pout' – sobota a neděle blíž k svátku Narození Panny Marie (8. 9.)

Historie i současnost tohoto poutního místa je podrobně zpracována v knižní podobě. Jde o knihu „Štípa – mariánské poutní místo“. Autorem publikace je Josef Pala a psali jsme o ní ve Farničku (březen 03).

-pn-

JESLIČKOVÁ POBOŽNOST (25. 12. 2004 KOSTEL)

O letošních Vánocích jsme se už tradičně šli na Hod Boží u Jesliček a připraven byl opravdu zajímavý program. Kromě vystoupení dětí (ze ZUŠ Morava – pod vedením pana ředitele Libora Mikla) nám „mladí“ zahráli pantomimu s názvem Čtvrtý král. Redakce Farničku ještě jednou všem účinkujícím děkuje za krásný a hodnotný program, který (jak věříme) se líbil opravdu všem.

foto: -fk-

-pn-

Z dějin naší farnosti

aneb jak vypadala fryštská farnost v minulých stoletích

17. KOSTEL – Varhany (pokračování)

Nové varhany

Myšlenka pořídit nové varhany se zrodila již po první světové válce – počátkem dvacátých let. V roce 1920 byla založena Farní jednota Cyrillská ve Fryštáku – jakési občanské sdružení, které vzniklo za účelem pěstování a rozvoje katolické duchovní hudby všeho druhu (počet členů se pohyboval okolo padesáti). Důležité je, že všechny prostředky, které Jednota během dalších deseti let shromáždila za divadelní představení, akademie (na jejichž pořádání měl největší zásluhu zdejší varhaník Josef Doležal a jeho manželka Karolína) a příležitostně kostelní zpěvy – celkem asi 15 000 Kč – věnovala na výstavbu nových varhan.

Koupě varhan se začala zařizovat na počátku třicátých let. Ve farním archivu máme uloženy veškeré dopisy, které zaslal jeden z majitelů závodu „Jan Tuček Kutná Hora“ – Zdeněk Tuček – kostelnímu konkurenčnímu výboru ve Fryštáku (měl stejnou funkci jako ekonomická rada) nebo přímo jejímu předsedovi Františkovi Domanskému. První dopis, ve kterém byla nabídka provedení výstavby nových varhan, je z 23. června 1930: „Dozvěděl se, že ráčte zamýšleli objednat nové varhany pro Váš kostel, dovoluji si tímto, jako největší a nejstarší česká firma tohoto oboru nabídnouti Vám svých služeb ku této práci. (...) Výrobky mé jistě vyrovnají se jakostí výrobkům firmy německé Riegrovy, které bohužel dnes v českých obcích přednost se dává před vlastními českými podniky, cenou jsem pak výhodnější. (...) Ujišťuji Vás, že dodal bych Vám nástroj dokonalý a prosím, abyste mi svoji ct. přízeň věnovali a služeb mých použili...“

Nové varhany byly od firmy Tuček objednány na jaře 1931. O výstavbě a jejich svěcení nových je ve farní kronice obsažen následující zápis: „Nové varhany se začaly stavět 23. listopadu 1931. Dne 23. 11. přijeli tři montéři od fir. Jan Tuček z Kutné Hory. Co to dalo práce, řeči a schůzi kostelního výboru a konečně k tomu došlo přece. Chvála P. Bohu! Kostelní konkurenční výbor na návrh p. předsedy Františka Domanského, měšťana a obchodníka z Fryštáku si přál, aby varhany byly zadány české firmě a to se též stalo. Varhany byly postaveny za dva týdny – stály 70 000 Kč. Skříň na rozkaz památkového úřadu v Brně musela zůstat stará, vevnitř byla důkladně upevněna, aby novou tíží vydržela. Motor elektrický, nová podlaha a různé opravy stály ještě asi 10 000 Kč.“

Vybudování nových varhan bylo financováno z darů dobrodinců, kostelních sbírek, z darů zpěváků a zpěvaček, z fondu Cyrillské jednoty, farního úřadu a kostelního konkurenčního výboru, občanské záložny, města a dalších darů. Jak je dále uvedeno ve farní kronice, původní skříň byla také důkladně opravena a znovu pozlacená.

Vit Němec

Ze života DISu

Silvestr 2004

Na DISu se konala, jak je již několikaletou tradicí, třídenní silvestrovská akce pod záštitou Františka Bezděka. A jaké že bylo letošní téma? No jak jinak než Pán Prstenů, který uchvátil snad celý svět. Chystání bylo opravdu hodně a mnoho lidí s přípravou pomáhalo – ať už skauti, spolčáci nebo DISáci. Všechno se ale stihlo, a tak silvestrovský pobyt mohl začít. Sjelo se kolem 40 lidí ze všech možných koutů republiky včetně zástupců našich slovenských sousedů. Když k tomu připočteme zhruba 12 členů realizačního týmu, dává to dohromady už solidní partu.

Hned ze začátku se museli všichni probíjet přes „mlátičky“ na „Elrondovu radu“. Všichni přežili, a tak mohlo vše propuknout. Po představení Aragorna, Gimliho, Legolase, Boromira, Arwen, Éowyn a Galadriel, které provedl Elrond, poukázal velký čaroděj Gandalf (alias František) na hrozící nebezpečí ztělesněné prstenem a na nutnost jej zničit. Elfové, trpaslíci, hobiti a válečníci potom vzájemným bojem rozhodli o tom, kteří z nich jsou nejlépe připraveni prsten nést. A protože už bylo dost hodin, všichni se rozešli na své pokoje s očekáváním zítřka. Tedy skoro všichni. Protože jeden z vedoucích slavil narozeniny, nemohl u toho realizační tým chybět a oslava se protáhla až do... no protáhla.

Další den se po snídani uskutečnily seznamovací hry a pak už začaly přípravy na velkou bitvu, ve které měli účastníci změřit síly se Sarumanem a jeho skřeti armádou. Každý si vyrobil štít a fěmlich. A protože čas na to určený rychle utekl, byl tu najednou oběd. Po jídle a posledních úpravách zbraní se už všichni seskupili před DISem a pochod na nepřátelskou pevnost začal. Po několika zákeřných přepadech skřetů se podařilo Sarumana v lesích vypátrat a začalo dlouhé dobývání. Pevnost však byla dobře chráněna a hrubá síla nepomáhala. Proto nastoupil čaroděj Gandalf. Svedl se Sarumanem vnitřní souboj a donutil ho, aby vyslal své vojsko pryč z pevnosti. To bylo bez ochrany brzy zmasakrováno a vítězství už nemohlo nic zabránit. To už se všichni těšili zpět do Roklinky (čili do DISu), kde byla večere, mše svatá a poté se promítl ilustrační film – že neuhodnete jaký...?

A najednou tu byl Silvestr. Prsten se vydal na svůj poslední pochod. Všichni museli projít nástrahami Morie (jako například lezení do studny, seznámení s krysami...), aby potom mohli pochodovat do nepřítelovy země Mordoru a prsten definitivně zničit. I v hluboké tmě všichni zdárně došli až na místo (hrad Lukov – byl krásně osvětlen svíčkami a loučemi – děkujeme externím pomocníkům) a proběhlo zničení prstenů provázené zvukovými i kouřovými efekty. Vše se podařilo, a tak po návratu na všechny čekala slavnostní večere, po které už mohl DJ Michele rozjet Silvestrovskou diskotéku.

O půlnoci se všichni sešli na DISáckém dvoře a za zvuku irské kapely U2 oslavili příchod nového roku. A po připitku se už každý bavil dle svého gusta a energie. Díky patří celému realizačnímu týmu a hlavně účastníkům, kteří vytvořili skvělou partu... Tak zase za rok.

Petr Popelka

ZE ŽIVOTA ZPĚVÁKŮ

Ano, ano. Než by se člověk nadál, zase tu máme Vánoce. A s nimi také problém, čím doprovodit vánoční bohoslužby. Upřímně řečeno nastalo toto dilema již v čase okolo Velikonoc, kdy bylo nutno začít s přípravou materiálů. A protože někteří z členů naší vícegenerační scholy pojali chuť na něco „klasického“, bylo nutno zvážit věc i z tohoto konce. No, a co je klasičtějšího o českých Vánocích než Česká mše vánoční Jana Jakuba Ryby. A tak tu byla – na první pohled poněkud šílená myšlenka – totiž abychom zazpívali právě „Rybovku“.

A tu se ukázalo, jak užitečným médiem je internet. Po krátkém průzkumu se podařilo získat z internetu kýžené partitury Rybovky. Jenže teď začala ta pravá dilemata.

„Technické“ okolnosti

- Rybovka, toť klasické dílo, naše schola je naučena na skladby poněkud jiného charakteru – kytarové. Je tedy možné se do ní pustit? Ale vždyť Rybovka byla vytvořena a prováděna ne jako bombastické koncertní dílo, ale jako lidová vánoční mše k oslavě narození Páně. A tak by tedy ani našemu specifickému fryštskému provedení nemělo nic bránit.
- Rybovka není ordináriem, není mešním liturgickým zpěvem dle požadavků dnešní liturgie. Je možno ji tedy zazpívat při bohoslužbách o Vánocích? Následovala konzultace s otcem Emilem, který s provedením vyjádřil souhlas.
- Doprovod Rybovky, toť mnohahlavý orchestr. Co s tím v našich skromných podmínkách? I nastala poměrně úmorná práce na přeřetování a úpravách získaných partitur. Až z orchestru zůstalo 5, poté 4 a nakonec přiměřeně 3 nástroje (housle) – samozřejmě mimo našich klasických kytar a basy. (A k houslím se nakonec podařilo získat i dobré hráče, byť z nedostatku vlastních zdrojů částečně externí.)
- Rybovka je dílem poměrně dlouhým, takže by neúměrně prodloužila vánoční bohoslužby. Co s tím? Vypustit některé části? To by však byla škoda, provedení by bylo neúplné. A tak byla zvolena druhá varianta – prokrácení některých částí. Jan Jakub Ryba staví velmi často na opakování některých frází v délce dvou, čtyř i více taktů. A to i opakování vícečetném. Takže je možno některá z opakování vypustit. Samozřejmě tak, aby to vyhovovalo i textově.
- Rybovka je napsána pro čtyři klasické hlasy sboru – soprán, alt, tenor a bas. My však – vzhledem k reálnému složení scholy – zpíváme ve složení tří hlasů – soprán, alt a muži (jaká to výzva k chlapům – zpěvákům). Co s tímhle problémem? No prostě jeden hlas vypustíme. Prakticky to ovšem tak úplně snadné nebylo, někde bylo třeba i trochu kombinovat.
- I odborníci ví, že sopránový part Rybovky je v některých místech napsán hodně vysoko. Zatímco sbormistr ví, že náš soprán není na velké výšky připraven. Podobně ví, že muži jsou uloženi někde mezi basem a tenorem, spíše blíže k tenoru, takže basové party jsou pro ně zpravidla nedostupné. Jak naložit s touto komplikací? Inu, je třeba některé skladby transponovat do jiných, vhodnějších tónin, do nichž by se vešel jak soprán, tak muži.
- V Rybovce jsou taktě čtyři sólové party. V naší scholé však aby odvážné sólisty pohlédal. A to ještě někteří aktuálně odpadli (studijní důvody). Jsme tedy vůbec schopni Rybovku zazpívat s ohledem na obsazení sólových partů? Nakonec se našlo řešení podobné jako u partů sborových – obsazen byl soprán a alt, zatímco mužské hlasy byly částečně obsazeny jedním sólistou a částečně „rozptýleny“. Předešle zde, že u této věci to ještě zdaleka nebyl konec problémů, neboť těsně před svátky onemocněla sólistka altu a bylo třeba věc operativně řešit předpřidělením jejího partu (takže nakonec zpívali jako sólisté dva muži a jedna sopránistka).

Nastínili jsme tedy základní problémy, dilemata při volbě a přípravě vánočních zpěvů, a také způsob jejich řešení. K tomu dodáme pouze tolik, že toto řešení obnášelo zhruba období od již zmíněných Velikonoc až do samotných Vánoc (některé věci se řešily ještě souběžně s nácvikem, některé – jak zmíněno – dokonce těsně před Vánocemi). K tomu připočteme běžné věci jako finální úpravu, tisk, svázání připravených partů, sjednání muzikantů a samozřejmě vlastní nácvik.

Nácvik

Když těsně po prázdninách pan farář vyhlásil zahájení nácviku na Vánoce, zdálo se to mnohým opět jako příliš včasný termín. Vždyť Vánoce jsou tak daleko... Zase se ovšem ukázalo, že to nebylo ani zdaleka brzy. A co sestava? Někteří zpěváci nám vypadli (již zmíněné studijní důvody, ale také mateřské povinnosti), někteří zase přibyli. Zpočátku přineslo sdělení vánočního programu řadě zpěváků menší šok a podobně byly zajímavé i první krůčky nácviku jednotlivých skladeb.

Ale jak šel čas, sžívali jsme se s Rybovkou stále více, ba dokonce ti z nás, kteří znají originální party, si zvykli na verzi prokrácenou, jako by to byla ta pravá.

Nácvik byl samozřejmě řádně prokládán dalšími akcemi sboru, tj. (téměř) pravidelnými jednáními Výboru, výjezdním pobytem rodin zpěváků na Orním hnízdě (již druhým) a například aktivní členky altu se několikrát sešly k samostatnému nácviku svého partu (zářný to příklad pro ostatní hlasy). Celkem se nácviku zúčastnilo 25 zpěvaček a zpěváků, nemoc však způsobila, že ve finále se toto číslo změnilo na 24.

Zmíňme také to, že bylo nezbytné upravit dispozičně nepříliš vhodné prostory kůru, které neumožňovaly dosud zcela kvalitní soustředění na vlastní zpěv. A tak členové mužské části scholy dali hlavy dohromady a poté ti nejšíkovnější k dispozici i svůj um a výsledek byl doslova skvělý.

Vánoce

Provedení Rybovky jak o půlnoční, tak i o osmé na Boží hod, bylo provázáno nadšením ze strany zpěváků a věříme, že přispělo i k oslavě narozeného Pána a potěše srdcí účastníků bohoslužeb. Tak dlouhé přípravy, a najednou to bylo všechno pryč... Nu což, tak to v životě chodí.

Ale byla tu ještě společenská stránka našeho zpívání - tradiční vánoční posezení. Řekněme rovnou, že choroby, neodkladné povinnosti a jiné okolnosti tentokrát způsobily, že akce měla poněkud komornější, o to však snad ještě příjemnější atmosféru. Posezení, kterého se zúčastnilo celkem 14 zpěváků, začalo (a bylo i dále proloženo) občerstvením, na jehož přípravě se významně podílely mladší zpěvačky (již tradičně). A pak už zde byl nosný bod programu – soutěž. Schopnosti účastníků prověřilo Scrabble družstev. A věřte, že došlo k souboji skutečně litému. Zejména finiš v podání družstev žen a mužů byl strhující. Konečné pořadí bylo pak toto: 1. muži, 2. ženy, 3. děvčata.

Napětí vystřídala vzápětí vánoční pohoda v podobě rozdávání dárečků. A snad největší "závist" (v dobrém slova smyslu) vyvolal "mluvící" pidimedvídek, kterého dostala Pavla. No, prostě paráda. A pak už následovala volná zábava. A bylo si co říct, co probrat, takže zpěváci se nakonec ani nedostali ke zpívání. Až je k domovům vyhnala pokročilá (či časná?) hodina.

Díky, Pane, za tyto vánoce a za vše, co nám dávaš.

Pastýřský list na Vánoce 2004

Vybrali jsme pro Vás několik nejdůležitějších myšlenek od otce arcibiskupa...

Draží přátelé, bratři a sestry,

hned druhý den po Narození Páně slavíme letos svátek Svaté Rodiny, protože je neděle, která má v liturgii přednost před svátkem sv. Štěpána. Letos je tedy vyzdvížena rodina. Spasitel přišel na svět v rodině. Ani záchrana dnešního světa se neobejde bez rodiny. Hledím proto dnes v duchu na Vás, křesťanské rodiny, slavící svůj vzor ve Svaté Rodině Ježíše, Marie a Josefa.

Blahopřeji Vám, kteří jste založili křesťanskou rodinu svátostí manželství a přijetím požehnání od Boha, který Vás povolal za své spolupracovníky v tvoření.

Blahopřeji Vám, kteří budujete rodinu jako společenství lásky a života, společenství poskytující stabilní jistotu zázemí a domova.

Blahopřeji Vám, rodiče, kteří jste přijali děti jako Boží dar a plod Vaší lásky. Stejně blahopřeji i těm, kteří nemohli mít vlastní děti a přijali cizí děti za své. Kéž v každém přijatém dítěti vstupuje do Vašich rodin novým způsobem sám Ježíš, aby rozmnožoval Vaši lásku a přinášel radost i silu překonávat problémy.

Děkuji Vám, kteří dovedete zapomínat na sebe a přinášet oběti každodenních námah a starostí pro blaho Vaší rodiny.

Děkuji Vám, kteří se věnujete výchově dětí, a zvláště děkuji všem matkám, které kvůli dětem zůstaly doma a obětovaly rodině kus své pracovní kariéry. Jednou při pohledu na děti jistě uvidíte, že to mělo smysl.

Děkuji Vám, kteří se snažíte vést své děti k Bohu a budovat svou rodinu jako malou církev, která se společně modlí, vydává svědectví víry a zapojuje se do života církevního společenství.

Myslím i na Vás, jejichž děti odrostly, a Vy jste zůstali sami, na Vás, kteří jste ovdověli, nebo Vás manžel či manželka opustili, na Vás, kteří jste sami nepoznali štěstí krásné rodiny či dobrý příklad svých rodičů, na Vás, kteří jste v manželství prožili zklamání nebo nemohli mít děti, na Vás, kteří nesete bolestné důsledky chyb vlastních či cizích. Vám všem vyprošuji odvahu k velkorysému odpuštění a k přijetí současné skutečnosti jako Boží vůle či dopuštění. Vyprošuji Vám odvahu k velké důvěře v Boží lásku, která na Vás nezapomněla a znovu nabízí pomocnou ruku.

Myslím i na Vás, které Bůh nepovolal k manželství ani k zasvěcenému životu. I Vás volá k životu plnému a tvůrčímu. I od Vás žádá podíl na budování Božího království. Kéž ve službě lásky a v oběti pro druhé najdete prostor pro rozvinutí svých darů a důvod ke štěstí.

Myslím však i na Vás, mladí lidé, kterým Bůh vložil do srdce veliké touhy a krásné ideály, a dává Vám kus odpovědnosti za svět zítřka. Vám vyprošuji svobodu od sobectví a konzumního způsobu života i odvahu uskutečnit ideál krásné lásky, která nehledá sebe, ale raduje se, když

může obdarovat druhé, raduje se, když lidé žijí podle Pravdy. Vyprošuji Vám správné rozpoznání Vašeho povolání. Mnohé z Vás Pán volá do manželství, aby skrze Vás budoval církev dalších generací. Některé volá k zasvěcenému životu – úplnému darování se Kristu – a některé volá ke kněžské službě. Všem vyprošuji vytrvalost překonávající překážky a věrnost ideálu evangelia, i když Vás potká nějaký nezdar či pokušení omrzelosti.

Myslím i na Vás, kteří na Boha často nemyslíte, ale Vánoce slavíte spolu s námi. Kéž Vás dotek Boží lásky dovede k otevření srdce Bohu, který je tu i pro Vás.

Pravou vánoční radost z Boží blízkosti nejen v tyto dny, ale trvalé Vánoce Vám přeje a vyprošuje Vás

arcibiskup Jan

Adopce na dálku

Moji drazí sponzorští rodiče,

přijměte přání krásných Vánoc od Andrye. Mám se dobře. Doufám, že i Vy jste zdraví a máte se dobře. Skončilo období dešťů a začala zima.

V měsíci září Fr. Denis, ředitel Bala Praghathi Kendra Servised navštívil naši farnost. Měli jsme připravený program. Dal mi potvrzení o Vašem finančním daru. Velmi mnoho Vám za něj děkuji. Během své návštěvy nám a našim rodičům jasně vysvětlil důležitost a význam našeho vzdělávání.

V naší vesnici jsou v plném proudu přípravy na Vánoce. V této radostné době Vám přeji veselé Vánoce a poklidný nový rok. Vánoce jsou svátky, na které se všichni moc těšíme a které velmi oslavujeme. Připravíme hvězdu, zdobíme a uklízíme celý dům a na samotné Vánoce zůstává celá rodina společně doma.

Obdržela jsem od Vás dopis a také přání k narozeninám. Moc děkuji. Máme období, kdy musíme složit zkoušky. Já jsem úspěšně dokončila první semestr. Své zkoušky jsem splnila velmi dobře. Od listopadu mi tedy začíná druhý semestr. Poctivě chodím do školy. Díky Vaší štědrosti jsem dostala vánoční dárek od Vás přes Fr. Denise. Moc Vám za něj děkuji.

Ještě jednou Vám přeji všechno dobré, šťastné Vánoce a úspěšný nový rok. Těmito pár slovy končím tento dopis.

Vaše milující dítě Andrya Louis

Z vánoční pošty adoptovaných dětí jsme vybrali dopis Andrye Louis. Sbirka na adopci na dálku v našem městě doposud probíhá. Aby mohla být úspěšně ukončena, je třeba ještě shromáždit asi 5 000,- Kč (to jsou zhruba náklady na roční adopci jednoho dítěte z Indie).

Závěrečnou zprávu o sbírce na letošní rok zveřejníme v dalším čísle Farníčku.

organizátoři sbírky

Kalendárium

leden 2005

9. 1. Svátek Křtu Páně
16. 1. 2. neděle v mezidobí
18. 1. Panny Marie, Matky jednoty
křesťanů
23. 1. 3. neděle v mezidobí
25. 1. Svátek Obrácení sv. Pavla
30. 1. 4. neděle v mezidobí
31. 1. Sv. Jan Bosco

Otec Kája ve Fryštáku

Ve dnech 10. – 12. 12. se na DISu uskutečnila duchovní obnova, kterou vedl „náš“ otec biskup Kája Herbst. Účastnilo se jí kolem 50 lidí všeho věku. Nejmladší měli asi 16, nejstarší kolem 60 let, ale asi všichni se shodnou na tom, že přednášky otce Karla stály za to...

Začalo se v pátek večer mší svatou a krátkým povídáním. Poté již následoval spánek. V sobotu bylo několik přednášek – to byl společný program – a ostatní záleželo na každém osobně (svátost smíření, modlitba v kapli...).

Duchovní obnova vyvrcholila slavnostní nedělní mší svatou v místním kostele. A přestože to byla mše v 8 hodin, kostel byl zcela zaplněn. Už teď se těšíme na další návštěvu „našeho“ biskupa Karla...

Co, kdy, kde?

KLUB MAMINEK

18. 1. Pěče o chrup

*****

KONCERT

Dnes (respektive zítra), tj. v **neděli 9. 1.**, se uskuteční koncert chrámového sboru ze Štípy. Začátek bude v **17 hodin**. Všichni jste srdečně zváni.

*****

DISÁCKÝ PLES

V **sobotu 15. 1.** se uskuteční tradiční DISácký ples. Hrát bude skupina Lopp. Samozřejmě že nebude chybět tombola ani možnost občerstvení.

Cena je **70,- Kč** a vstupenky si můžete rezervovat na emailové adrese **dis@disfrystak.cz** nebo telefonicky na čísle **577 911 065**.

*****

AKCE NA DISU

- 21. – 22. 1. Bubínkový workshop**

Na počátku všech hudebních nástrojů byl buben. Buben udává rytmus a rytmus má v sobě každý z nás...

Cena: 450,-/540,- Kč, vede Jirka Sadila

- 28. – 30. 1. Přechod Javorníků**

Místa partyzánských bojů, státní hranice, výhled na hřebeny moravských i slovenských hor, sníh a mráz, bivak v záhrabu... Vracíme se na místa ložské expedice pro otrlé. Vše potřebné na záda, běžky na nohy a můžeme vyrazit.

Cena: 350,-/420,- Kč, vede Pavel Kosmák

Osmisměrka na leden

A opět je tu nový rok... (tajenka)

Po vyškrtání uvedených slov zbyde 15 písmen.

Ú	L	E	D	E	N	E	V	R	E	Č	P	E	R	O
N	E	P	Ř	Í	T	E	L	A	P	R	T	E	V	S
O	Ř	O	E	Í	S	E	A	L	O	J	A	E	O	O
R	K	S	V	L	J	M	T	S	L	E	K	K	H	R
Z	K	E	O	V	B	E	I	K	S	K	O	Š	A	P
A	M	V	R	D	Ř	N	N	O	K	L	P	K	R	Ř
R	O	E	U	O	E	D	A	O	O	O	Y	O	T	E
D	T	O	B	C	Z	B	E	V	U	K	S	Z	S	L
O	R	C	E	N	E	V	R	E	Č	A	K	U	A	U
P	R	O	C	E	N	T	O	R	E	N	É	B	U	D

Aero – Astra – Březen – Červen – Červenec – Duben – Dřevorubec – Klokan – Kouč – Kmotr – Kozub – Latina – Leden – Nepřítel – Osev – Pero – Podraz – Polsko – Procento – Prosinec – Proso – Proud – Ptakopysk – Přelud – Ralsko – Říjen – Sokolov – Strahov – Svetr – Únor – Veslovod – Vzorek.

Tajenka z minulého čísla: *Spokojené vánoce všem dobrým lidem.*

připravil František Zálaha

FRYŠTÁCKÝ FARNÍČEK – zpravodaj farnosti sv. Mikuláše ve Fryštáku.

Vychází 1x měsíčně.

Redakční rada: P. Emil Matušů, Mgr. Pavel Nášel, Vít Němec, Pavel Osoha ml., Petr Popelka

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.frystfar.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce.

Určeno pro vnitřní potřebu, neprodejné.

Vyšlo 8. 1. 2005 v nákladu 250 ks.